

Styregruppe:

Aase Krüth Nielsen, KASSERER
Næstvedvej 393, 4100 Ringsted.
Telefon: 57615405. Mail: joe.nie@infile.dk
Bank: Danske Bank reg.nr. 3511 konto 10025583
Girokonto: 1-002-5583

Sharon Hansen, Grønskite 2, 2650 Hvidovre.
Telefon 36753926

Birgit Madsen, Rylevænget 3, 4180 Sorø.
Telefon 57807171

Gunner Madsen, ANSVARSHAVENDE,
Havretoften 18, 4200 Slagelse. Telefon 58524922.
Mail: gunmads@mail1.stofanet.dk

Hjemmeside: www.fsr2003.dk

Foreningen til støtte for Rumænien

- af 2003

Hjælp til selvhjælp

Nyhedsbrev nr. 2
juni 2004

Ellen og Søren Skjødt i funktion, på vognen skimtes Oskar Pedersen

Kristi Himmelfartsdag havde Ellen Skjødt trommet 16 medlemmer sammen på Nordbjergvej i Ringsted, hvor lageret af de indsamlede effekter til Rumænien ligger. Nu skulle der læsses en transport til Rumænien. Den første i vor forenings tid. Der var i hundredvis af kasser, sække og pakker samt store mængder af løse effekter, såsom 90 symaskiner (dem, som især Ellen har stået for indsamling af beregnet først og fremmest til undervisningsbrug på skolen i Dubova) – der var i kilometervis af stoffer og skind og en mængde sygrej også især beregnet for undervisning af de unge mennesker, som på skolen i Dubova får en praktisk uddannelse i syning og vævning, så de efter denne ud-

dannelse kan få et rigtigt job på en tøjfabrik i Orsova.

Foruden de nævnte undervisningsmaterialer var der diverse hospitalsudstyr, EDB-maskinel, møbler o.s.v.

Da jeg så den store lastvogn, tænkte jeg, at vi da ikke kunne fylde al den plads, vi havde bestilt. Men da de 16 aktive medlemmer havde båret ud i et par timer, var vognen fyldt totalt op, og vi måtte desværre efterlade nogle effekter til næste transport.

Birgit, som er den person i vor kreds med mest erfaring i papirskrivning, var sandelig også kommet på arbejde. Papirgangen ved en sådan transport er yderst kompliceret. Der skal udfyldes utrolig mange sæt papirer på både engelsk

tilsagn fra en dansk familie. Der er ingen grund til at skabe illusioner om en adoption, før den er en realitet.

Jørgen og Aase Nielsen
adoptionsudvalget
Tlf. 57 61 54 05

Tak

Her på falderebet (03/06/04) inden den ene af vore to årlige ture til børnehjem i Liepaja, Letland vil vi i Scandlines Amber Lines (driver færgeruten mellem Karlshamn i Sydsverige og Liepaja i Letland) benytte lejligheden til at sige tak til vore „nye indsamlere“ på Ringsted-egnen. Specielt skal der lyde en meget stor tak til Aase, Bitten og Jørgen, som vi jo har haft glæden af at møde personligt, når de har afleveret en masse til os.

Det har været en fornøjelse at modtage en masse flot og meget brugbart tøj, ikke mindst de flotte dukker, som I har beriget vores indsamling med. Især dukkerne vil vække enorm glæde på børnehjemmene.

Jeres store bidrag har i allerhøjeste grad været medvirkende til, at denne indsamling vil være den hidtil største og den med det flotteste tøj/legetøj siden starten af vo-

Med venlig hilsen
Scandlines Amber Lines
Brian, Gert & Jan

PS. Vi er altid klar med et godt tilbud, hvis der er behov for en tur til Baltikum

res projekt i 1998.

Her i Scandlines Amber Lines laver vi to årlige indsamlinger (forår og efterår, når der skiftes garderobe), og det tør nok siges, at det har grebet om sig. Første tur i 1998 blev lavet i en almindelig kassevogn og frem til denne aktuelle tur, hvor vi fylder en hel 13,6 m lastbiltrailer.

Trailereren er fyldt med ca. 5 tons især tøj og legetøj, men vi har også hospitalssenge og krybber, som vi naturligvis vil aflevere på det stedlige sygehus.

Det bliver som altid en fornøjelse at komme over og aflevere de flotte sager og se børnenes ansigter, når de opdager, at vi denne gang har fyldt en hel lastbiltrailer.

Til næste nummer af jeres medlemsblad vil vi lave en lille beskrivelse af turen, samt sende jer nogle billeder fra udleveringen på børnehjemmene.

så kontakt mig. I må gerne hente effekter her. Der skal nok komme mere.

Min telefon ringer stadig næsten dagligt. Det er allerede begyndt at fylde godt op i ”stalden” igen. Vi håber, vi kan sende et læs af sted inden jul, så vore ”familier” kan få en julepakke i år. Jeg ved, at de

håber på det. Det er altid spændende for dem at se, hvad vi nu betænker dem med. Derfor kan vi alligevel godt give dem lidt konstanter til den julemad, som vi desværre ikke må sende derned.

Mange hilsner
Ellen Skjødt
Tlf. 57 61 46 90

Tak til genbrugsbutikkerne

Bitten Hemmingsen har bedt os bringe en stor tak til Poul Nissen og hans damer i Kirkens Genbrug, Viby, Sudan Genbrug i Benløsecentret og Kirkens Genbrug i Ringsted.

Disse 3 butikker forsyner Bitten med mængder af godt tøj. Bitten, Ellen og Aase har med tiden fået et nært samarbejde. Det betyder, at faktisk alt kan anvendes. Ting,

der ikke må komme til Rumænien på grund af statens restriktioner, formidles til bl.a. Letland, Litauen, Hviderusland, Ukraine og som det seneste nye til Skt. Petersburg.

Det gør jo ikke noget og koster ikke ekstra at tænke på nødlidende i andre lande, når vi får gode ting, som vi ikke må sende til Rumænien. Men det betyder en forskel for modtagerne og giverne.

Nyt fra adoptionsudvalget

Da vi startede vores nye forening den 15. november 2003 var det med 15 adoptionsfamilier. Tallet voksede hurtigt. Danske familier stod ligefrem på venteliste for at adoptere. I dag har vi 37 adoptionsfamilier samt 4 på ventelisten.

Vores kontaktpersoner i Rumænien har nok at se til. De skal i hvert enkelt tilfælde vurdere, om den pågældende familie har mere

brug for hjælp end naboen. De skal fotografere de rumænske familier og sende billede og oplysningerne hertil. For os er det vigtigt at kunne give vore medlemmer så mange informationer som muligt.

Vi har ved selvsyn set, hvordan rumænerne tigger om at komme i betragtning. Det er også én af grundene til, at vi først ”bestiller” adoptionsfamilier, når vi har fået

og rumænsk. Det tog Birgit et par timer og gav en hel del hovedbrud at få dette klaret. Men vognen kom godt af sted, og vi har netop fået melding om, at den er vel ankommet til Dubova.

Vi har ikke fået tilskud til denne transport fra offentlig side (muligvis kan vi senere få dette), så den har gjort et stort indhug i vor pengekasse.

Når vi ret tænker over det, så ER det virkelig en krævende opgave at få tilbudt, indsamlet, opbevaret, afsendt og betalt for en transport som denne. Også i Rumænien at få myndighedsgodkendelse for modtagelse (mange regler og paragraffer) - at få aflæst, opbevaret og uddistribueret alle de ting, vi har sendt ned til dem. Det kræver en virkelig stor indsats af såvel afsender som modtager. Vi er selvfølgelig glade for at kunne videresende gaver givet i bedste velmenthed. Man er også meget, meget taknemmelig i Rumænien for alle de gode sager.

Men, når vi nu ved, at man i Rumænien kan købe ALLE TING til en tredjedel af prisen for hvad de samme varer koster i Danmark og hertil skal lægge de omkostninger, som vi har til indsamling, opbevaring og ikke mindst transporten til Rumænien, så er spørgsmålet,

om vi ikke i stedet burde tænke på at give en skilling til vore fattige rumænske venner. Tænk over, at blot 100 kr. svarer til en ugeløn – målt med danske mål – i Rumænien. For de samme penge, som vor transport med gode sager, som den vi lige har sendt af sted, koster – kunne vore rumænske venner købe virkelig mange forbrugsvarer. Ting, som de virkelig mangler. Og man kunne med et sådant beløb skabe omsætning og aktivitet i landet.

DERFOR, kære medlemmer.

Lad os begrænse strømmen af gode gaver givet i al velmenthed til blot at omfatte virkelig værdifulde ting, såsom hospitalsudstyr, godt håndværktøj og effekter, som det virkelig kan betale sig at sende derned, - og i mindre grad tænke på større møbler og brugt tøj etc. Giv langt hellere en halvtreds- eller hundredekroneseddel.

Så lukker vi. Arbejdet er færdigt.

Skoleprojektet i Rumænien

Jeg vil godt give en lille statusberetning om skoleprojektet i Rumænien.

Som bekendt har Rotary i samvirke med Brand af 1848 Fond givet et større beløb til brug for istandsættelse af skolen i Dubova så den ved siden af normal skoleundervisning kan modtage unge arbejdsløse mennesker fra området til en praktikuddannelse med efterfølgende ansættelse på en tøjfabrik i Orsova. Jeg har spurgt skoledirektør Mihai Ghiorghita om hvordan det går med dette projekt, og jeg har netop modtaget et svarbrev, hvoraf jeg i det følgende bringer et uddrag i dansk oversættelse:

”Vort projekt går godt, og vi er nu kommet ind i en årstid, hvor vejret ikke mere hindrer restaureringsarbejdet. Netop nu fortsætter arbejdet med at istandsætte den fløj i skolen, hvor klasserummene for eleverne fra erhvervsskolen skal være. Vi er næsten færdige. Vi har ordnet rummene, malet væggene, fået elektricitet, og vi har allerede sat møbler ind. Vi er også næsten færdig med værkstedet, hvor eleverne skal være i praktiktimerne. Kun mangler vi at sætte nogle vinduer i, og snart vil vi kunne præsentere det

for vor chefsinspektør fra Severin. Han sætter stor pris på vort projekt. Man er meget glade for, at vi hjælper med at foretage disse forbedrende uddannelser herude på landet. Vi vil ved præsentationen også invitere vor lokale Tv-station.

Vi har nu også installeret de fleste af de nye tagrender. Vi har først nu kunnet fortsætte opsætningen på grund af det våde og kolde vejr.

Vi glæder os til at vise resultatet for jer, når I kommer til Rumænien, så I med egne øjne kan se, hvor godt det er blevet.”

Inden jeg slutter for min del og giver ”ordet” til andre medvirkende i det fælles arbejde for Rumænien, vil jeg og de to andre i medlemsudvalget: Lars Brincker og Flemming Mogensen opfordre jer til at skaffe foreningen flere nye medlemmer. Vi er meget glade for de 160 medlemmer, som vi nu er nået op på, men det er af afgørende betydning, at foreningen har et overbevisende fundament, og det har vi kun i kraft af en medlevende og aktiv medlemskreds så stor som overhovedet mulig. Fortæl andre om vor forening. Spørg dine bekendte og naboer, om de ikke kunne tænke sig at blive medlem af FSR. *De skal være så hjertelig velkomne.*

Gunner Madsen

Hej alle!

Efter vores tur (Ellen og Søren Skjødt) til Rumænien i maj/juni 2003 blev der sat en masse tanker i gang. Der var faldet nogle bemærkninger dernede – om drømme, der nok ikke kunne realiseres på grund af fattigdom. ”Bare vi kunne sy vores tøj, men vi har ikke råd til en symaskine. Stof og tråd er også dyrt, så vi må være meget taknemmelige for alt det brugte tøj, vi får fra Danmark. Det viser, at I tænker på os”.

Efter 3 måneder havde jeg tygget så meget på det, at jeg kontaktede Regionalradioen i Næstved. Jeg var heldig at komme igennem i det program, der hedder ”Har du noget, du mangler”. Jeg efterlyste gode symaskiner, stof, tråd, lynlåse og alt andet sytilbehør.

Håbet var 5-10 henvendelser. Efter 3 dage ved telefonen havde jeg modtaget 150 tilsagn om alt muligt. Nu var det bare om at få det hentet hjem fra hele Sjælland, Møn og Lolland-Falster.

Skodaen blev læsset den ene gang efter den anden. Bitten (Hemmingsen) var så venlig at låne os sin kassevogn en dag. Helt fint, men hvad med plads. Jeg var ved at fortvivle – hvad var det, jeg havde rodet mig ud i? Samtidig var vi ved at starte vores nye forening,

så jeg havde ikke til sinds at køre det hele til Ruds Vedby.

En god snak med vores nabo Poul Jørgen Kejser endte med lov til at bruge hans nedlagte svinestald som lager i en kort periode. Nu er det permanent og gratis. En stor tak for et godt naboskab. Hvad pokker skulle vi ellers have gjort?

Kristi Himmelfartsdag sendte vi en stor transport af sted med 90 renoverede symaskiner (resten var ubrugelige, men alt hvad der kunne bruges som reservedele blev afmonteret), 1 hel flyttekasse sytråd, 1 kasse lynlåse, 9 kasser snitmønstre, mønsterpapir og meget mere. Det blev til kilometervis af stof foruden alt det andet: hospitalsudstyr, sengelinned, duge, håndklæder, gardiner og brugt pænt tøj. Nu var der næsten ryddet op. Tilbage var nogle „loppeting“, som ikke skulle med. Men man siger ikke nej til velmenende mennesker.

En hurtig handel med en ”kræmmer” gav 525,- kr. lige ned i kassen samt et løfte om at aftage mere. Vi kunne måske have lavet 2.000,- kr. ved selv at sælge det, men jeg orker ikke at stå alene på et loppemarked og måske ikke sælge noget. Vi skal jo også betale for en dyr studeplads. Er der nogle ildsjæle i foreningen, der har lyst